

Ple que fou sospès el dia 20 i que sens dubte serà el més trascendental que s'haurà celebrat fins avui per a la vida cultural de la ciutat nostrada.

L'Alcalde, fent com els nens que juguen a bala, ha dit altaner: «Del que havíem tractat, res!»

Nosaltres, doncs, demanem al poble de Granollers que sàpiga contestar a aquesta provocació de l'Alcalde, no de Granollers, sino del senyor de Riba, acudint a l'Ajuntament a presenciar la sessió per a veure quins seran els homes de la Corporació que s'atreveixin a intentar res en contra del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança ni en contra d'un home a qui ni tant sols s'ha volgut concedir el llegendim dret de defensa.

Un prec al senyor Jaume de Riba i d'Espanya

El desinteressat don Jaume de Riba i d'Espanya (abans Santiago) ha estat nomenat advocat consultor de la Confederació Hidrogràfica del Pireneu Oriental, i per ara no ens hem enterat que hagi fet renúncia de l'import dels emoluments adscrits a aital *canongia*.

LLUITA, que al través del que pregonen els amics polítics del senyor de Riba, té immillorables referències del seu pudor polític, fa avinent a dit senyor l'incompatibilitat manifesta en que es troba per a exercir el càrrec, en virtut d'ésser també secretari, *amb sou*, de l'entitat anomenada «Acèquia Condal», de Barcelona. Per altra part, també li cridem l'atenció davant l'incompatibilitat moral, quan menys, si que també legal, de cobrar sou de l'Estat Espanyol, del *tirà*, i exercir el càrrec de Diputat Provincial.

Per les referències que ens donen alguns amics polítics del senyor de Riba, confiem que no farà pas cas del nostre respectuós prec. Allà ell! Més, en aquest supost, i mal per mal, ens permetem fer-li avinent un altre, que és el següent:

La comarca del Vallès alt necessita aigua per a regar i fins per a beure, i a aital fi, per a resoldre tan important problema, ja fa temps que la *Confederació Hidrogràfica del Pireneu Oriental* va acordar la construcció del Panjà de Abancó, a Aiguafreda, per a recullir les aigües de la vertent occidental del Montseny. Esforçats i benemèrits ciutadans de La Garriga, Montmany, Les Franqueses i Granollers aconseguiren que aquest vital assumpte fos acullit amb entusiasme en el sí de la Confederació expressada i marxà endavant amb extraordinària i insospitada activitat, tractant-se com es tractava d'un organisme oficial.

Nosaltres demanem al *desinteressat* senyor de Riba, que, quan menys, no posi inconvenients en aquest assumpte. Que es recordi que encara que no hagi anat a la Diputació en representació d'aquest districte, va ostentar en altra època el càrrec de diputat amb aquesta honrosa representació, i això, sols sigui per agraïment, deu obligar-lo a escoltar el prec que, a íttol de vallésans, ens permetem dirigir-li, des del portant-veu de l'anti-caciquisme.

Igualtat i justícia

LLUITA demanà, ja fa temps, que el Poder públic dictés les disposicions necessàries a l'objecte que l'exdiputat don Francesc Macià pogués tomar a Espanya sense destorbs de cap mena.

La fermesa de les conviccions polítiques d'aquest home abnegat, la seva noble voluntat, i sobre tot la sinceritat de ses propagandes, espanta als polítics catalans que han fet, del càrrec, una professió *d'ubèrrims profits*, i temen que la presència de l'il·lustre ex tinent coronel d'Enginyers els causi forta indignació.

Aquesta malura ha arribat a encomanar-se a bona part dels polítics madrilenys, avui en tan íntim contacte amb els nostres ex-almogàvers, i la santa llibertat, els sagrats drets de l'home, l'igualtat, la fraternitat i el respecte a les lleis, queden llastimosament oblidats en tractar-se d'aquest batallador i honorable polític.

Doncs, bé; nosaltres, que en l'honorós estadi de la premsa no som més que un insignificant gra de sorra, però que guia sempre nostra humil ploma el desig d'ajudar a l'imperi de la justícia, ens proposem tractar aquest assumpte amb tota constància; cada número, si és precís, fins arribar a l'organització en aquesta ciutat d'un gran acte, al que seran invitats els principals cabdills polítics d'Espanya, per a aconseguir del Govern una declaració franca i explícita que permeti el retorn a la seva pàtria d'En Francesc Macià, i ademés que sigui restituït, el mentat ex-tinent coronel, al lloc que li correspondria si no s'hagués vist obligat per un companyerisme, que el temps ha demostrat injustificat i *incomprensible*, a sol·licitar el retir del servei actiu.

La Solidaritat Catalana no emparava cap idea delictiva i aquell programa, pel natural córrer del temps, avui és cosa acceptada o quan menys vista amb respecte per tothom en general.

El separatisme d'en Macià ho ha estat dels Governos i dels polítics que ens han mal governat i en això no ha estat pas un solitari; ademés dels que prop d'ell constantment han actuat, la immensa majoria de ciutadans l'han alentat amb franca simpatia o quan menys amb respectuosa admiració.

En Francesc Macià ha de tornar a Espanya, i Espanya, i especialment Catalunya, ha de redreçar-se amb entusiasme per a borrar el pecat d'ingratitude i d'abandó que ha comès amb un polític com ell, tan honorat i tan sincer.

Hem d'esforçar-nos, tots els que sentim afany de justícia, sense distinció d'idees, a l'objecte de que En Macià sigui reintegrat, amb tots els honors (o quan menys que es reconegui pel Poder Públic *que té dret a fer-ho*), al lloc que li correspon dintre l'escalafó del cos d'Enginyers de l'Exèrcit.

Aixequem la nostra modesta veu, desitjant que sigui acollida per la premsa i entitats de política independent i esquerrana. Mai la seva activitat podrà tenir profit més enlairat com el d'ajudar a aconseguir aquest acte de justícia que, per conveniències polítiques, es manifesta amb tan hipòcrita desnivell.

* * *

Després de fet aquest article, s'han produït els fets que tothom sap, a desgrat dels excessos de la censura. Macià tornà a la pàtria, però ha estat endut per la policia fora de casa seva i segurament tornat al seu exili. ¿Quan s'acabarà aquesta persecució?...

Contra una maniobra reaccionaria

A propòsit de la qüestió del Col·legi de Segona Ensenyança, «Solidaridad Obrera» en la seva edició d'abans d'ahir ha publicat el següent article, que ens satisfà de reproduir-lo pel clar criteri amb que veu la qüestió.

Existe en Granollers una escuela de Segunda Enseñanza, cuya institución, de carácter municipal, desde su fundación está inspirada en un espíritu francamente independiente y, por lo tanto, ajena a la tutela religiosa. Su director, hombre de izquierda, con su actuación tenaz y consecuente, es un valladar a toda pretensión de hegemonía por parte de los elementos clericales.

Esto, que en cualquier país del mundo impondría el máximo respeto, puesto que la mejor garantía para el buen desenvolvimiento de las actividades culturales, está en la independencia de criterio político y religioso del profesorado, aquí es considerado por nuestra flamante «gente de responsabilidad» como la peor de las herejías.

Hace ya tiempo que nos enteraron de la cruzada que la reacción pretende llevar a cabo contra la dirección de este centro docente, y que, amparada en la actualidad por la política regresiva de las primeras autoridades municipales, pertenecientes a la «Lliga», se ha intensificado de tal manera que es sumamente peligrosa la situación en que se encuentra esta cuestión.

Los elementos liberales de la población, podríamos decir en su mayoría, se hallan opuestos a que se dé el golpe de muerte que se pretende dar al actual director del Colegio de Segunda Enseñanza, ya que saben que es el más fuerte baluarte dentro de dicha institución, que se ha de oponer a toda intromisión del clericalismo.

Sólo la pequeña minoría que el alcalde califica de «colla», pretende llevar este asunto adelante, aprovechándose de la autoridad de éste y de la indiferencia de una parte de los trabajadores que parece no se interesan por estas cuestiones que deben ser fundamentales para nuestros problemas morales.

Interesa a todos los elementos de espíritu francamente independiente y liberal, oponerse decididamente a los propósitos de la «Lliga», que en éste, como en todos los casos, es la matrona que ampara y protege los más arbitrarios designios de la reacción.

Toda tentativa de intromisión religiosa en la enseñanza debe ser rechazada enérgicamente, y entendemos que para este caso concreto los compañeros de Granollers, la organización obrera y todos los hombres y entidades liberales deben llevar una acción de conjunto, apoyando de una manera decidida al director de la escuela de Segunda Enseñanza, apoyo que equivale a defender la libertad de conciencia contra los atropellos del jesuitismo y a asegurar la independencia de dicha institución.

Así se puede conseguir y se conseguirá evitar esos propósitos nada tranquilizadores de la reacción que en Granollers y en todas partes procura ampararse de los centros de enseñanza para continuar aletargando al pueblo con los preceptos dogmáticos de una educación primitiva e irracional.

Por nuestra parte, prometemos insistir, denunciando con todos los detalles ese atentado contra la libertad de conciencia y contra la enseñanza independiente.